

**UTRENIA DUMINICII a V-a DUPĂ
CINCIZECIME.
A VINDECĂRII CELOR DOI ÎNDRĂCIȚI
DIN GADARA**

Preotul: **B**inecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **M**ărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. **Î**mpărate ceresc...

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire... **Ș**i acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire... **Ș**i acum... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **M**ărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

**Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.**

**Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.**

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,
în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,

de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-**u** adevărul Tău,
auzi-mă, într-**u** dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 4

Predicarea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând neascultarea strămoșilor, apostolilor, lăudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfântului Sfințit martir Pancrație, glas 4

Și părtaș obiceiurilor și urmaș în scaunelor Apostolilor fiind, de Dumnezeu insuflate, ai aflat calea către temelia vederii sufletești. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfințite

Martire Pancrație, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, al învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-Se și Crucea de bunăvoie pentru noi răbdând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Tie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 4

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea Îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului Raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de pătimire a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul

fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat și cei din iad toți au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște și, după naștere, rămâne iarăși fecioară.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-*

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 4

Înviat-ai ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta întru Învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții, arătat-ai, Îndurate, tuturor, Învierea. Pentru aceasta, Te și mărim, Cel ce singur ești iubitor de oameni.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Dintru înălțimile de sus coborându-se Gabriel și la piatră venind, unde era Piatra vieții, în veșminte albe fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plângeau: Încetați voi tânguirea cea cu plângere,

cele ce aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Acela pe Care Îl căutați cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte este hrănit Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, cea cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Tie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 4

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 4

Antifonul I

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul II

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și mie să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-l întristează.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul III

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părințești le descoperă Cuvântul.

Preotul: *Î*ntelegciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 4

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Stih: *Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. (Ps. 43, 1)*

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Preotul: *Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Preotul: *Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfînți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.*

Poporul: *Amin.*

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: *Și* pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: *Și* spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a V-a. Evanghelia după Luca (24, 12-35)

În vremea aceea Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplate. Și, iată, doi dintre ei mergeau, în aceeași zi, la un sat care era departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume

era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, însuși Isus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti ca să nu-L cunoască. Atunci El le-a zis: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru și de ce sunteți triști? Și, răspunzând cel al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Isus Nazarineanul, Care era Profet puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor; cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhierii și mai-marii noștri. Noi, însă, sperăm că El este Cel ce avea să răscumpere pe Israel; și, cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei dintr-ale noastre ne-au înspăimântat, ducându-se dis-de-dimineată la mormânt și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima ca să credeți toate câte au spus profeții! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în mărirea Sa? Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a tâlcut lor din toate Scripturile cele scrise despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El Se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând:

Rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Atunci s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut de lângă ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, ridicându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au spus cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeu
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeu,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, într-o bunăvoință Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău vițeii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila
ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge
fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului sfințit martir Pancrație și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 4, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Sfântului Sfințit martir Pancrație, din Minei.

Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit.

Înălțatu-Te-ai, îndreptând căderea noastră, pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea cea prin lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

A Născătoarei

Fără sămânță, cu voia Tatălui, de la Spiritul cel dumnezeiesc ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu și cu trup ai născut pe Cel fără de mamă din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Canonul Crucii și Învierii

Vindecăt-ai sfărâmarea prin cădere a omenirii, Doamne, cu dumnezeiescul Tău sânge

din nou zidind-o și zdrobind pe cel puternic întru tărie, care zdrobise de demult zidirea ta.

A morților înviere te-ai făcut prin omorâre, că tăria morții a pierit, luptându-se cu Viața cea veșnică, cu Dumnezeu cel întrupat, care stăpânește toate.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cutremuratu-s-au popoarele, tulburatu-s-au neamurile, iar împărățiile cele puternice s-au plecat de frica nașterii tale, Curată; că a venit împăratul meu, a zdrobit pe tiranul și lumea din stricăciune a răscumpărat.

Hristos, Cel ce locuiește întru cei de sus, coborându-Se la oameni, Și-a sfințit locașul Său și neclintit l-a arătat; că singură ceea ce a născut pe Ziditorul a rămas după naștere odor al fecioriei.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Preacinstită piatră te cunoaște pe tine Biserica, Pancrație, întărindu-se pururea cu tăria

cuvintelor tale. Pentru aceea, cinstește astăzi pomenirea ta.

Cu plugul dumnezeieștilor tale cuvinte lucrând inimile cele înțelenite mai înainte de uscăciunea relei credințe, le-ai arătat cu adevărat roditoare prin credință, Pancrație.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Propovăduind Unimea cea în Trei Ipostasuri, Care este unită într-o fire, ai stins negura neînțelegerii drepte credințe și, cu învățăturile cele dătătoare de lumină, ai luminat popoarele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din tine a răsărit Dătătorul de lumină Isus Domnul, luminând marginile, Preacurată Stăpână, prin Care cei din întuneric și din umbră au văzut lumină.

**Cântarea I a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Pomul vieții, vița cea cerească și adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băătură dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoșător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, și ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupește S-a sculat.

A Născătoarei

Tu una te-ai făcut celor de pe pământ, pricinuitoare a bunătăților celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm ție: Bucură-te!

Canonul Crucii și Învierii

Dinți plini de venin a înfipt șarpele în mine, Mântuitorului, pe care cu cuiele mâinilor Tale i-ai zdrobit, Stăpâne atotăinătorule. Că nu este sfânt între sfinți, afară de Tine, iubitorule de oameni.

Văzutu-te-ai în mormânt, Iubitorule de oameni, de voie mort, făcătorule de viață, și porțile iadului le-ai deschis sufletelor celor din veac, că nu este sfânt între sfinți, afară de tine, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ființa omenească se curățește prin tine, împreunându-se cu focul dumnezeiesc cel mistuitor, ca o azimă de pâine cocându-se întru tine, Preacurată Fecioară, cu Cel ce și pe tine nevătămată te-a păzit.

Cine este aceasta, care cu adevărat este aproape de Dumnezeu, ca una care este mai presus decât toate cetele îngerilor? Ceea ce singură strălucește întru frumusețea fecioriei, ca o Maică a Celui ce stăpânește toate.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Întărit fiind de Spiritul Sfânt, ai izgonit spirite cele viclene; și, cu pârgia rugăciunilor, ai surpat până la pământ altarele idolilor, ridicând biserici, vrednicule de minuni.

Cu cuvântul tău cel ascuțit ai tăiat spinii credinței celei rele și ai sădit dogmele cele de mântuire în sufletele care se îndreaptă prin sporirea în virtuți, Pancrație Cuvioase.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dumnezeiescul Apostol Petru, aflându-te vas al Sfântului Spirit, primitor de raze curate, te-a trimis ca să risipești negura neînțelegerii dreptei credințe, preacinstite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe norul cel cu totul luminos și năstrapa lui Dumnezeu cea cu totul de aur, pe tine, cea mai cuprinzătoare decât cerul și scară înaltă, Fecioară neispită de nuntă, noi, credincioșii, te ferim.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor preamăririi învrednicește-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sedealna Sfântului Sfințit martir Pancrație, glas 4

Părtinitor buneii credințe, purtător de biruință te-ai arătat sfințite Pancrație, în ceruri împreună cu cei fără de trupuri înainte stând, pentru aceasta roagă-te Domnului să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Primind rugăciunea de la noi, care scăpăm sub acoperământul tău Preacurată Fecioară, nu înceta a te ruga către Fiul tău, să fim izbăviți noi robii tăi.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup, pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără păcat și de viață făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

A Născătoarei

Fără ispită de nuntă ai născut, Fecioară! Și după naștere te-ai arătat feciorind iarăși; pentru aceasta, cu glasuri fără tăcere, strigăm ție, Stăpână, cu credință neîndoită: Bucură-te!

Canonul Crucii și Învierii

Sub Lege fiind Israel, pe Tine, Hristoase, Dumnezeuul dătător de Lege, nu te-a cunoscut; ci, ca pe unul fără de lege, te-a pironit pe cruce, călcând legea cel nevrednic de punerea legii.

Sufletul tău cel îndumnezeit, Mântuitorule, visteriile iadului prădându-le, sufletele cele din veac împreună le-ai înviat, iar trupul cel purtător de viață, a izvorât tuturor nestricăciune.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Împreună cu oamenii a locuit, văzut făcându-Se Cel nevăzut, rămânând în chipul Dumnezeirii celei necuprinse și luând chipul cel străin din tine, Fecioară; mântuiește pe cei ce te știu pe tine, Curată Maică a lui Dumnezeu.

Primit-a Fecioara întru materie pe Cel fără materie, întru împărtășirea materiei, pe Cel ce S-a făcut dintr-înșa prunc. Pentru aceasta, Cel Unul este cunoscut în două firi: Dumnezeu purtător de trup și om mai presus de ființă.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Arătându-te suflând foc din focul Mângâietorului, ai ars înșelăciunea, Pancrație înțelepte. Și, luminând ca un sfeșnic, pe cei ce erau înecați în marea necunoștinței îi îndrepti către limanul voinii lui Dumnezeu.

Din Piatra cea vârtoasă adăpându-te Petru și umplându-te, te-a trimis pe tine ca pe un alt râu, să adăpi sufletele și să usuci pâraiele necredinței prin revărsările dumnezeieștilor propovăduiri, cugetătorule de Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Strălucind viața ta cu dumnezeieștile frumuseți, a întunecat năvălirile tuturor demonilor. Și, risipind întunericul neînțelegerii drepte credințe, ai arătat fii ai zilei pe cei ce cu dragoste s-au plecat învățăturilor tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai, Preacurată Fecioară, pe Cuvântul întrupat în două firi și în două voini, pe Cel ce ne-a arătat intrările minunate ale mântuirii, nouă, celor ce am fost robiți de înșelăciune, Preacurată Fecioară, prealăudată.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeles și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii glasului 4 **Cântarea V, glas 4**

Irmos:

Tu, Doamne al meu, luminează în lume ai venit, luminează sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai coborât; Tu ai înălțat firea omenească cea căzută, pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greșelilor mele, Tu ai dezlegat durerile morții, Îndurate, cu învierea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Pe tine te punem înaintea ca pe o armă nesfârșită, împotriva vrăjmașilor; pe tine tărie și nădejde a mântuirii noastre te-am câștigat, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Crucii și Învierii

Primitu-te-a pe Tine întreg în gura iadului cel nepriceput, că, văzându-Te pironit pe lemn, cu sulița împuns fără suflare, pe Tine, Dumnezeu cel

viu, te-a socotit un simplu om, dar încercând, a cunoscut puterea Dumnezeirii Tale.

După ce s-a stricat locașul trupului Tău, Iubitorule de oameni, împărțindu-l mormântul și iadul de voie, amândoi s-au osândit; unul, sufletele sfinților Tăi, iar celălalt, trupurile împreună eliberându-le Nemuritorule.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Casă a măririi, munte sfânt al lui Dumnezeu, Mireasă curată, cămară, biserică a sfințeniei și rai de veșnică desfătare, te-a lucrat nouă pe tine Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit în tine.

Trup din sângele cel fecioresc ai luat, Hristoase, fără de sămânță, preacurat și ipostatnic, cuvântător, voitor, Însuși stăpânitor și Însuși puternic.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Cu arătările minunilor ai pescuit popoare și, prin cuvânt, ai surpat altarele idolești și ai zidit frumusețile bisericilor, spre înnoirea oamenilor, preasfințite.

Cu sângele tău ți-ai înroșit veșmântul cel sfințit, iar sângele cel spurcat, ce se aducea demonilor, l-ai uscat; și purtător de biruință către ceruri te-ai suit, primind cununa biruinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dinaintea feței tale s-a rupt îngrădirea cea idolească și s-a deschis ușa neamurilor păgâne și s-a împărțit har dumnezeiesc inimilor credincioșilor, Părinte, învățătorule de cele sfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca ploaia S-a coborât Hristos în pântecul tău, Preacurată, și a uscat ploile mulțimii zeilor, și a izvorât apa cunoștinței de Dumnezeu celor ce erau în văpaia înșelăciunii.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire.

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins și luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din înălțime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt, Hristoase, și pe toți vrăjmașii i-ai risipit cu dumnezeiască puterea Ta, și pe toate de veselie le-ai umplut, ca un Dumnezeu.

A Născătoarei

O, minune mai uimitoare decât toate minunile! Că Fecioara, zămislind în pânțece fără ispită bărbătească, pe Cel ce cuprinde toate nu L-a strâmtorat.

Canonul Crucii și Învierii

Iadul și-a deschis gâtulejul și m-a înghițit și sufletul și-a lărgit nepriceputul; dar Hristos, coborându-se, a scos viața mea, ca un iubitor de oameni.

Moartea a fost biruită prin moarte, că Cel ce a murit a înviat, dăruindu-mi nestricăciune; iar femeilor arătându-Se cel fără de moarte, le-a vestit bucuria.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De demult m-a amăgit șarpele și m-a omorât prin strămoașa mea Eva; iar acum, Curată, Cel ce m-a zidit m-a chemat prin tine, din stricăciune.

Adâncul îndurării te-a arătat pe tine,
Fecioară, în chip negrăit, adânc ales al minunilor;
că din tine, prin fulgerul Dumnezeirii, a strălucit
mărgăritarul Hristos.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Isus, Cel ce este lumina tuturor și
Dumnezeu, umplându-ți mintea de har și
luminându-te din destul, prin cuvântul tău a
izbăvit popoarele de necuvântare.

Izbăvit-ai popoarele de stropirile cele
idolești și de sânghiurile cele spurcate; și, fiind
junghiat ca un miel, te-ai adus jertfă vie lui
Dumnezeu, Pangratie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Slujit-ai cu sfințenie Evangheliei lui
Dumnezeu, înțelepte, pecetluind luminat

învățăturile cele dumnezeiești cu sângele tău,
sfințite tăinuitorule, Martire Pancrație.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind înecat de năpădirile cugetelor celor
neroditoare, întoarce-mă către lumina mântuirii și
a vieții, ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos,
Preacurată.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest
praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii
lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, mărint
pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Mântuitorul și Răscumpărătorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii, porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi.

Icosul

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce a înviat din morți a treia zi, și porțile morții astăzi le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morții l-a tocit și pe Adam dimpreună cu Eva i-a eliberat, să-L laudăm toți pământenii, cu mulțumire strigându-I cântare cu dinadinsul. Că El însuși, ca un singur Dumnezeu puternic și Stăpân, a înviat a treia zi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a noua, Duminica a V a după Cincizecime, pomenirea Sfântului Sfințit Martir Pancrație, episcopul Tavromeniei.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea drepte credințe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat ești în Biserica măririi Tale, Doamne!

La nestrăciune iarăși a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulțumire cântând: Binecuvântat ești în Biserica măririi tale, Doamne!

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul, cu adevărat, și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

A Născătoarei

Ceea ce ești dumnezeiesc locaș sfințit al Celui preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Canonul Crucii și Învierii

Pe lemn fiind spânzurat, ai smerit ochiul cel trufaș, și sprânceana cea ridicată la pământ ai doborât-o, mântuind pe om; prealăudate Doamne și Dumnezeule al părinților noștri, binecuvântat ești.

Cu puterea Ta înalță semnul nostru, al celor ce slujim Ție, Cel ce ai înviat din morți și ai deșertat bogăția iadului cea mai înainte cu mulți oameni, Stăpâne, Doamne și Dumnezeule al părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Focul cel din inimă al dorului Fecioarei, mă trage spre cântare, ca să strig Maicii și Fecioarei: Binecuvântată, Domnul îngerilor este cu tine.

Mai înaltă decât fapăturile te-ai arătat, ca una care ai născut pe Făcătorul și Domnul; pentru aceasta, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Binecuvântată, Domnul puterilor este cu tine.

A Treimii

Domnie una în trei sfințiri, cinstindu-Te pe Tine, nedespărțită, Te laud, Fire ceea ce ești în trei Ipostasuri, strigând Ție: binecuvântată ești, ceea ce pe toate le ocârmuiești.

Canonul Sfântului Sfințit martir Pancrație

În sângele tău te-ai botezat, Pancrație, cel ce botezai mai înainte popoarele cu apă. Și, bucurându-te, te-ai mutat către Hristos, cu Care fiind împreună și făcându-te dumnezeiesc prin har, Îl preamărești pe El totdeauna.

Pe cei afundați în marea cea sărată a răutăților, i-ai scos cu undița cuvintelor tale, Sfinte. Și, cu ploaia cea preasfințită a rugăciunilor tale, ai uscat adâncimea cea tulbure a relei credințe, sfințite tănuitorule al lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Piatra cea cu adevărat nesfărâmată te-a pus pe tine temei și întărire nemișcată Bisericii, înțelepte, întru care se surpă la pământ toată răutatea cea copilărească a vrăjmașului, descoperitorule de cele sfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu cel preacurat, aflându-te pe tine singură preacurată și născându-Se din pântecele tău, a curățit pe cei credincioși de întinarea pricinuită nouă de neoprirea de la răutăți, Mireasă a lui Dumnezeu, Preacurată.

**Cântarea a 7-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului, iar groaza focului bărbătește călcând-o, s-au bucurat, cântând: Prealăudate Doamne și Dumnezeul părinților noștri binecuvântat ești.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Măinile întizându-Ți pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat și ai arătat o Biserică laudându-Te pe Tine, Stăpâne, a celor de pe pământ și din cer, care cântă cu un glas: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii îngerul care strigă: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pe Domnul.

A Născătoarei

Tu singură în toate neamurile, Fecioară curată, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut locaș al Dumnezeirii, ceea ce ești cu totul fără prihană, rămânând nevătămată de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta, toți te binecuvântăm, Marie, a lui Dumnezeu mireasă.

Canonul Crucii și Învierii

Junghierea Ta cea nedreaptă vazând-o zidirea, întristându-se, s-a tânguit; că pământul tulburându-se, cu întunericul ca într-o haină

neagră soarele s-a îmbrăcat; iar noi neîncetat te lăudăm, și te preaînălțăm Hristoase, în veci.

Cel ce te-ai coborât la mine până la iad și tuturor ai făcut cale spre înviere, iarăși te-ai înălțat ridicându-mă pe umerii Tăi, și la Tatăl m-ai dus. Pentru aceasta strig Ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce te-a zidit din coasta lui Adam, din fecioria ta S-a întrupat Domnul tuturor, pe Care lăudându-L, strigăm: Toate lucrurile lăudați și binecuvânați pe Domnul.

În cort Avraam a văzut taina cea din tine, Născătoare de Dumnezeu; că pe Fiul tău neîntrupat L-a primit, cântând: Toate lucrurile lăudați și binecuvânați pe Domnul.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Înroșindu-te de focul supărărilor celor multe, ai rămas netopit, fiindu-ți gândul ascuțit cu

descoperiri luminoase și te-ai arătat sabie, care taie materia închinării la mulți zei, înțelepte.

Aducând popoarele la cunoștința lui Hristos, în chip vădit ai săvârșit semne și minuni, iar prin însuflarea Mângâietorului, ai spus mai dinainte cele viitoare ca un Profet al lui Dumnezeu, cugetătorule de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Arătând popoarelor chipul pe care Ziditorul l-a purtat de bunăvoia Lui, unindu-Se cu noi, printr-Însul săvârșești puteri de minuni, oprind ura închinătorilor la mulți zei.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca ploaia S-a coborât Hristos, Cel ce singur este făcător de bine, în pântecul tău, Fecioară și cu adevărat a adăpat toată zidirea, uscând râurile cele tulburi ale nebuniei idolești.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, gals 4

*Stih: **Să** lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind împlinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi*

i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.

Tu întreg pe mine întreg m-ai luat întru împreunare neamestecată, Dumnezeu meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai răbdut-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea Ta cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și giulgiurile cele de Dumnezeu purtate deșarte, la învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul.

A Treimii

Unime cu adevărat a Ființei celei dumnezeiești, dar Treime a Fețelor, toți credincioșii cu închinare mărim în fețe neamestecate, de aceeași putere, de aceeași cinste, pe Care cu bună cinstire O preamărim.

Canonul Crucii și Învierii

Cu vicleșug târându-se șarpele, din Eden m-a luat rob, iar Domnul cel atotputernic, de piatra cea prea tare a locului Căpățânii, pe acela l-a lovit ca pe un prunc și mie mi-a deschis iarăși intrare la desfătare, prin lemnul crucii.

Vino de cercetează suferința poporului Tău celui sărac și cu mâna Ta cea preaîndurată și tare, întărește pe credincioșii purtători de cruce, împotriva vrăjmașilor celor hulitori, ca să scoți din primejdii moștenirea Ta cea aleasă, Hristoase, ca un iubitor de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ca pe un crin te vedem pe tine cu porfira Spiritului celui dumnezeiesc vopsită, Preacurată, în mijlocul spinilor strălucind, și de bună mireasmă umplând pe cei ce din inimă te măresc.

Firea omenească cea pieritoare luând-o din pânțelele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel fără stricăciune întru Sine a arătat-o nepieritoare, din milostivire; pentru aceasta, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Canonul Sfântului sfințit martir Pancrație

Luminându-ți-se și sufletul și cugetul cu strălucirile cele dătătoare de lumină ale lui Petru, ai ajuns către Apus ca o stea mult-luminoasă, luminând cu învățături pe cei căzuți în prăpăstiile necunoștinței, Cuvioase Pancrație.

Știind tu că cinstea icoanei trece la chipul cel dintâi, pretutindeni ridikai pe stâlpi chipul cel preacurat al lui Isus, Dumnezeuul nostru, spre surparea chipurilor demonice, mărite Pancrație.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind încuviințat cu luminile cele preasfințite și luminând cu strălucirile cele mucenicești, vezi slava lui Dumnezeu cu suflet vesel, Sfințite Pancrație, cel ce ești podoaba Ierarhilor și a Martirilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Milostivește-Te, Doamne, spre noi, cei ce lăudăm nașterea Ta cea în chip de negrăit din Fecioară, că Tu ne izbăvești de supărări, de patimi și de nevoi, pe noi, robii Tăi, cu rugăciunile ei, ca un Binefăcător și singur Iubitor de oameni.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (**De 2 ori.**)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a V-a. A Învierii

Viața și calea Hristos, din morți înviind, împreună cu Cleopa și cu Luca a călătorit, de care a și fost cunoscut în Emaus, într-o frângerea pâinii; ale căror suflete și inimi erau arzânde, când le grăia lor pe cale, și le tâlcuia Scripturile ce erau despre el; cu care să strigăm: a înviat, și s-a arătat și lui Petru.

A Născătoarei

Laud îndurarea ta cea nemăsurată, Făcătorul meu. Că pe tine însuți te-ai micșorat, ca să te cobori și să mântuiești firea omenească cea înrăutățită; și Dumnezeu fiind, ai suferit, din curată Fiica lui Dumnezeu a te face asemenea mie, și până la iad a te coborî, vrând, Cuvinte, să mă mântuiești, pentru rugăciunile celei ce te-a născut, Stăpâne preamiloștive.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 4, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. **(Ps. 148, 1)**

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. **(Ps. 148, 2)**

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. **(Ps. 149, 9)**

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, mărim învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai eliberat pe noi; și, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit; iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare, și cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Moarte ai primit cu trupul, dându-ne nouă nemurire Mântuitorule, și în mormânt te-ai sălășluit, ca să ne eliberezi pe noi din iad, împreună înviindu-ne cu Tine, pătimind cu adevărat ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm: Mărire Ție, Dătătorule de viață Doamne, unule Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Pietrele s-au despicat, Mântuitorule, când s-a înfipt crucea Ta în locul Căpățânii; înfricoșatu-s-au portarii iadului, când ai post pus în mormânt

ca un mort; că, zdrobind puterea morții, celor morți, tuturor nestrăciune le-ai dăruit, prin învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii până Tai până la sfârșit. (Ps. 9, 32)

Dorit-au femeile să vadă învierea Ta, Hristoase Dumnezeule. Venit-au, luând-o înainte Maria Magdalena, aflat-au piatra răsturnată de pe mormânt și pe înger șezând și grăind: Ce căutați pe Cel viu între cei morți? Înviat-a ca un Dumnezeu ca să mântuiască toate.

Lăudate-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Unde este Isus pe care v-ați închipuit că-L veți păzi? Spuneți, iudeilor, unde este Cel pe care L-ați pus în mormânt, piatra pecetluind? Dați pe Cel mort, voi care v-ați lepădat de Viață; dați pe Cel îngropat sau credeți Celui ce a înviat. Căci, chiar de veți tăinui voi învierea Domnului, pietrele vor striga, mai ales cea răsturnată de pe mormânt.

Mare este mila Ta, mare este taina rânduiei Tale,
Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a V a. A Învierii. glas 5

O, preaînțelepte, judecățile tale, Hristoase!
Cum, lui Petru, prin giulgiurile singure, ai dat a
cunoaște învierea ta? Și cu Luca și cu Cleopa
împreună călătorind și vorbind, nu îndată te-ai
vădit! Pentru aceasta, și mustrare ai primit, că
singur venetic ai fi în Ierusalim, și nu ai avea
cunoștință până în sfârșit despre întâmplările lui.
Ci, ca cel ce toate spre folosul făpturii le tocmești,
și profețiile cele despre tine le-ai tâlcuit, și întru
binecuvântarea pâinii ai fost cunoscut de ei; ale
căror inimi, și mai înainte, spre cunoașterea ta s-
au aprins; care și învățăcelilor adunați iată luminat
au vestit învierea ta, prin care, miluiește-ne pe
noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de
Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat

din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,

și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu

moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului sfințit martir Pancrație a cărui pomenire o facem, ale sfinților,

dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.